

FÉLELMEINK LEGYŐZÉSE - Máté 8:23-27

Különleges idők és események megtapasztalói vagyunk. Az elmúlt hetekben egyik kormányrendelet a másikat követve, hogy a Covid 19 vírus terjedését megakadályozzák. Nemcsak hétköznapi életünk rendje borult fel, vasárnapjainkat is másképp kell megszervezzük. Míg számomra teljes új élmény és kihívás üres padoknak prédikálni, hálás vagyok az internet (Zoom) adta lehetőségért,

amely által ápolhatjuk testvéri kapcsolatunkat.

Arra lettem figyelmes, hogy az embereken egyre inkább úrrá lett az *aggodás és a félelem*. Az épületben, ahol dolgozom, a járvány elején az emberek még könnyelműen kezelték a helyzetet, aztán azt láttam, hogy most már nem viccelődnek, kesztyűt húznak, maszkot viselnek, fertőtlenítik a kezüket, amikor ki vagy belépnek az épületbe. Olyat is láttam, hogy akinek nem volt maszkja, nylon zacskót húzott a fejére, csak hogy védje magát. Nem ok nélkül vannak ezek az eljárások, hiszen világszerte terjed a vírus, városunkban pedig rohamosan növekszik a megbetegedések és elhalálozások száma. *Amerikában április vége felé* 1 millió embert fertőzött meg a vírus - ebből mintegy 160 ezer New York City-ben, és 12 ezren elhaláloztak ugyanitt - több mint 60 ezren az országban.

Az emberek félelmének legnagyobb oka a *sok ismeretlen a halálos vírussal kapcsolatosan*. Még nincsen védőoltás, nem lehet tudni milyen szövödményeket tud képezni a szervezetben. Míg egy ideig úgy látszott, hogy inkább csak az idősekre veszélyes, újabban arról kapunk híradást, hogy fiatalokra és gyermekekre is veszélyes, akár életre szóló következményekkel járhat, még akkor is, ha valaki kigyógyul a fertőzésből. Nem lehet tudni, hogy meddig tart a járvány, azt sem, hogy szezonális vagy valamilyen más vírussal van dolgunk.

Ha őszinték vagyunk, azt hiszem, bevalljuk, hogy ezek a kérdések minket is foglalkoztatnak. Hívó létünk ellenére mi is *félünk a haláltól*, félünk attól, hogy szüleink vagy nagyszüleink megbetegszenek, illetve mi magunk vagy gyermekeink áldozatul esünk.

Égésügyei és lelki okokból is fontos, hogy félelmeinket legyőzzük. Orvos testvéreim megerősíthetik, hogy az aggodalom, a félelem, a stressz nagyon gyengíti az immunrendszert. Azt pedig

tudjuk, hogy ez a vírus azoknál a betegeknél a legveszélyesebb, akiknek gyengé az immunrendszerük.

De a félelem nemcsak testünket, lelkünket is megbetegíti. Nem lehet egészséges kapcsolatunk Istennel addig, amíg félelem uralkodik szívünkben. A sátán egyik nagyon bevált fegyvere a félelemkeltés. Ha elveszi Krisztus követőinek bátorságát, nyert ügye van. Az ilyen embernek nincs kedve se ereje Krisztus országát építeni. Aki fél, könnyen megtagadja Mesterét, mint Péter a főpap udvarán. Alapigénk tanulságai segíthetnek nekünk félelmeink legyőzésében.

A tanítványokat a Genezáret tó túlsó partjára küldi Jézus. Majd hirtelen nagy vihar támad, miközben Jézus közeledik feléjük, járva a vízen. Ezt látva a tanítványok úgy megijednek, hogy félelmükben elkezdnek kiabálni. Velem néha álomban történik ilyen. Amikor idegileg ki vagyok merülve, vagy nagyon elfáradok, olyankor rosszat álmodok, üldöznek, vagy bántani akarnak, és ilyenkor nagyokat kiáltok. Nem tudom más átélt-e már ilyet, de nagyon rossz érzés így ébredni.

Aztán arról olvastunk, hogy az éjszakai sötét és vihar közepette egyszer csak közeledik Jézus, megszólal és azt mondja nekik: *Bízzatok! Én vagyok! Ne féljete!* Amikor belép a hajóba, a vihar

folytatás a 3. oldalon

ISTEN ÉLŐ LELKE, JÖJJ!

*Isten élő Lelke, jöjj,
áldva szállj le rám,
Égi lángod járja át
szívem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj,
áldva szállj le rám!*

*Isten élő Lelke, jöjj,
légy vezérem itt,
Ó, segíts, hogy hagyjam el
bűnök útjait!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj,
légy Vezérem itt!*

*Isten élő Lelke, jöjj,
hadd lehessek szent,
Jézusommal légyek egy
már e földön lent!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj,
hadd lehessek szent!*

*Isten élő Lelke, jöjj,
győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át
mennyebe fölragadj!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj,
győzedelmet adj!*

BGYÉ 168. HH 304

A TARTALOMBÓL

English section - page 8. Prosperity Gospel in a Time of Plague

Az idei közgyűlésről - 2. oldal

*Ünnepeink: anyáknapja,
mennymbemenetel, pünkösd*

Gyülekezeti beszámoló: Melbourne

A Férfiszövetség imaestje

Érthetetlen érzelmeink (2) A harag

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püskő Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSKÖ
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Micsoda május! Ragyogó napsugár, váltják egymást a virágok a kertben. Így, az elején, az *édesanyákat* köszöntik; a vége felé meg a Lélek kiadásának ünnepe jelzik a *pünkösdi* rózsák. Mindig így volt, s így lesz egészen addig, míg vissza nem jön a nemrégén itt járt, majd *mennybe ment* Üdvözítő. Mikor lesz az? Az óra nem a mi kezünkben van. Rálátásunk is legfőljebb annyi van, hogy érzékeljük, hogy közeledik az „idő” vége (igaz, hogy már az apostolok is érezték ennek közelségét).

Az évszakok megismétlődő körforgása azonban nem zavarhatja meg azt az igéből oly világosan fölismerhető tényt, hogy világunk, életünk nem egy körforgás, hanem egy megállíthatatlanul *előre haladó folyamat*. Bár sok minden ismétlődik, ugyanabba a folyóba nem léphetünk bele kétszer. Ami előttünk van azt kitalálni nem tudjuk, legfőljebb megsejteni - amennyiben a világunkat teremtő és fenntartó Isten *megmutat* belőle valamit.

Azt már *kijelentette*, hogy jön (megérkezik, vagy mi érkezünk el ahhoz a pillanathoz, amikor a jelenvalók elváltoznak, s meglátjuk Őt). Mi meg készülődünk. De legalábbis változunk, ha másért nem, mert változnak a körülményeink.

Ez a *világméretű járvány* olyan változásokat hozott, amire még nem volt példa eddig. Várjuk, hogy vége legyen. Hogy meginduljon újra az élet, kinyissanak az üzletek, a munkahelyek – s ami a mi szívünket nehezíti: kinyithassanak az imaházaink, templomaink. *Vége lesz a járványnak, de hogy az élet újra a régi kerékvágásba kerül-e, azt nem tudom, illetve kétkellem*. S hogy a gyülekezeti élet ott folytatódik majd, ahol abbahagytuk, azt meg nem gondolom.

Hálás vagyok, hogy a keresztyén gyülekezetek megkeresték és megtalálták a módját annak, hogy a bezártság ellenére a testvériség közösségben maradjon egymással – internetes kapcsolattartás, audio-vizuális programok segítségével. (15 évvel ezelőtt mindegyik még nem lett volna lehetőség.) Ha csak a szövetségünkhöz tartozó magyar gyülekezetekre gondolok is, azt látom, hogy *nem lettek erőteljesebbek, nem szóródtak szét, nem vesztették el reménységüket*. Ha pedig a világméretű magyar baptista közösségre gondolok (mint a világszövetségünk egyik régi vezetője), örömmel veszem tudomásul, hogy egymás megismerésére új lehetőségek nyílnak – pl. az internetre feltett, mindenki által meghallgatható istentiszteletekkel. Megvan, s továbbra is meglesz ennek az áldása is.

HIRDETÉS

Ezúton szeretném közölni szövetségünk testvériségével, hogy a világméretű Covid 19 járvány miatt a hagyományosan július elején tartott *közgyűlés ebben az évben elmarad*. A végrehajtó és missziós bizottságok évközi gyűlésén hozott döntéseket, a helyi gyülekezetek, előjáróságok jóváhagyásával hajtjuk végre. Bízunk abban, hogy az Úr átsegíti közösségünket ezen a nehéz időszakon, és a jövőben lehetővé teszi helyi és szövetségi szintű programjaink megtartását az elmúlt évek gyakorlata szerint. Addig is szeretettel és imádságos szívvel gondoljunk egymásra, lehetőségeink szerint építsük és erősítsük közösségi kapcsolatainkat!

Testvéri szeretettel, a végrehajtó bizottság nevében,

Elnök: **Rev. Dr. Gergely István**

S ha majd visszamegyünk a templomainkba? Ugyanolyan szoros lesz a kapcsolatunk egymással? Ugyanúgy ragaszkodunk majd a saját gyülekezetünkhöz? Csökken, vagy erősödik az összetartozás érzésünk az átmeneti – bezártságban telő, s mégis szélesebbre nyílt ablakok hónapjai után? Az Úr tudja. Én azt *remélem*, hogy a saját gyülekezetünk „értéke” a járvány következményeként növekedni fog bennünk. Érzékelni fogjuk (vagy talán máris érzékeljük), hogy mindenütt jó, mindenütt szívesen fogadnak – talán várnak is, de legjobb otthon. Ha van (s hála, hogy van) lelki otthonunk.

Hálás vagyok a *lelkipásztorokért*, akik ezek között a körülmények között is megkeresik és megtalálják -az Úr segítségével- a szolgálati lehetőségeket. Imádkozunk értük, s gyülekezeteinkért.

Ünnepeinkkel kapcsolatos írásaink mellett a *melbounei gyülekezet* (Ausztália) életéről, valamint a *férfiszövetség* egy új kezdeményezéséről olvashatunk. Az „érthetetlen érzelmeink” sorozatban *Argyelán* testvér segítségével a *harag* veszélyességét, s a vele érkező áldásokat is felismerhetjük. *Fűr* testvér egy újabb énekkel gazdagítja repertoárunkat. A járványos időben új erővel támadó *siker-evangelium veszélyeiről* is olvashatunk, s megismerhetjük a *BWA pünkösdi* felhívását is. A Bibliát *lapozgatni*-kutatni szeretők is találhatnak néhány feladást. Jó olvasást kíván a (szerk).

FÉLELMEINK LEGYŐZÉSE

folytatás az 1. oldalról

eláll, a tanítványok pedig felismerik, úgy mint soha azelőtt, hogy Jézus nem más, mint Isten Fia.

Mit tanít nekünk ez a történet jelenlegi helyzetünkben?

I. Csak Jézus közelségében van biztonság.

Amikor veszélyben vagyunk, illetve minden körülmények között az ő közelségét keressük. *Az Ő jelenlétében megszűnik a félelem.* Ő a tökéletes szeretet, a tökéletes szeretet pedig kiűzi a félelmet. Amikor Jézus belépett a hajóba, elállt a szél, megszűnt a vihar. Igazán akkor lehet békesség szívünkben, ha ott lakik az Ur Jézus. Egy kedves énekünk ezt mondja: *Vedd Krisztust hithajódba be, teljes bizodalommal, Hajózzál háttran és el-el, minden aggodalommal.* Ő az örök vagyok, aki gondoskodik övéiről. Aki tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Körülményeink változnak, de ő ugyanaz marad.

Jézus szeretete tanítványait, ő tudta, hogy viharba keverednek. Nem óvta meg őket a vihartól, de nem is engedte, hogy elveszenek. Ő hívta el őket, sok energiát befektetett, hogy más emberré legyenek, az volt a célja, hogy emberházzakká tegye mindannyiukat. Hogyan engedhetne volna meg, hogy a viharok áldozatai legyenek? Istennek gondja van az övéire. *Minden gondunkkal, félelmeinkkel is jöhetünk hozzá.* De meg kellett tanulják a leckét, hogy csak Jézus közelségében vannak biztonságban. Ezért a legjobb, amit tehetünk ebben a válságos időben, hogy behívjuk a szívünkbe, és nem engedjük el. Jákobbal mondjuk, *nem engedlek el, míg meg nem áldasz engem.* Ha már lakója szívünknek, akkor pedig, mint Mária, a jobb részt választjuk, oda figyelünk, csüngünk szavain, kívánjuk a vele való bensőséges közösséget. Örömmel töltünk időt vele a házi "zárkában", kihasználjuk a házi áhítat és titkos kamra áldásait.

II. Ne a habokra, hanem Jézusra nézzünk!

A tanítványok nagyon megijedtek, amikor a szél hirtelen és nagy erővel elkezdett fújni és veszélybe került az életük. Péter, amikor Jézus szól hozzájuk, azt kérte, hogy hozzá mehessen. Kilépett a hajóból, de amikor a habokra nézett, elkezdett süllyedni. Ebben a helyzetben mi ne a számokra, ne a veszélyre, és főleg ne az előbb említett ismeretlenekre tekintünk, hanem Jézusra. Ne azokra a dolgokra, amit nem tudunk, hanem azokra, amit tudunk. Orvosok és politikusok azzal nyugtatnak, hogy legyőzzük a járványt, minden rendben

lesz. Ezt lehet tudni, mert a történelem és a tapasztalat ezt igazolja. De mi ennél sokkal többet tudunk. János apostol így fogalmaz: *Lássátok milyen nagy szeretet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak nevezetünk... Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlóká leszünk ő hozzá, mert meg fogjuk őt látni, amint van.*

Pál apostol azt mondja a Róm 8:28-ban: *Tudjuk pedig, hogy azoknak akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az ő végzése szerint hivatalosak.* Amikor pedig az eljövendő dolgokról beszél, azt mondja, hogy a pillanatnyi szenvedés ezen a földön nem hasonlítható ahhoz a dicsőséghez, amit örökölni fogunk. *Mert tudjuk, ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökkévaló házunk a mennyben. Az ilyen tudás elűzi a félelmet, békességet ad egy világjárvány idején is.* A kérdés az, **hogyan van-e ilyen hited, ilyen reménység?** El tudod-e mondani Jóbbal, hogy: *Tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.* Ha igen, nem tud rabságban tartani a félelem és e világjárvány.

III. Jézus mindig meghatározott céllal engedi meg a viharokat tanítványai életében.

A tanítványok szívében nemcsak egy külső vihar létezett, hanem egy belső is. Az a tény, hogy kísértésnek vélték, amikor közeledett feléjük, arról árulkodik, hogy lelkiileg nem volt rendben minden náluk. Péter bátorságról tett bizonyosságot, amikor kilépett a hajóból, de az, hogy olyan hamar ismét a hullámokra nézett, azt bizonyítja, hogy lelki háza táján nála se volt rendben minden.

A mi helyzetünkben, ha nem is mondjuk ki, ott vannak az ilyen kérdések: Isten miért engedi meg ezt a járványt? Ha szereti az övéit, miért nem védi meg őket? Hisszük, hogy ő megtud védeni, de mi van, ha mégis elkapjuk a betegséget? Talán mi se vagyunk különbek, mint a tanítványok vagy Péter. De az a kegyelem a történetben, hogy a külső és belső viharok után, mindnyájan leborultak és imádták őt. *Te vagy az Isten Fia,* mondták. Imádkozzunk ezért a kegyelemért mi is. Engedjük, sőt kérjük, hogy erősítse meg hitünket. Előbb vagy később megszűnik ez a vihar, amelyben most vagyunk. A kérdés igazán az, mit mondunk, ha vége lesz? Azok maradunk, akik voltunk a járvány előtt, vagy ha megtapasztaljuk szabadítását, leborulunk előtte, imádjuk őt, mint Isten Fiát? *Imádkozzunk, hogy a tanítványok lelkében végbement csoda velünk is megtörténjen.*

Dr. Gergely István

Ne nyugtalankodjék a ti szívetek!

“Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem.” (Jn 14:1)

Milyen érdekes, akkor azért nyugtalankodtak a tanítványok, mert Jézus az ő haláláról és mennybemeneteléről beszélt, most pedig azért nyugtalankodunk, mert **Jézus visszajövele** közeledik. Nyilván, ennek az egésznek van más árnyalata is, de a helyzet mégis az, hogy nagyon könnyen találunk okot a nyugtalankodásra. Pedig mit tanácsol Jézus nyugtalankodás helyett? - azt, hogy higgyünk, Istenben és Őbenne. **Ebben az időszakban nem az idők jeleit kell teljes szakértelemmel vizsgálgatnunk, hanem Jézust kell hit által jobban és jobban megismernünk.** Nem a külső tényezőket kell megismernünk és uralnunk, hanem lelkünket kell a Megváltó jelenlétéhez csatolnunk. Bizodalomunk nem a gazdaságra, a védőoltásra vagy politikuszokra épül, hanem Jézus Krisztusra, aki kezében tartja a mindenséget.

Nyugtalankodás helyett Jézus azt akarja, hogy az odafenn-valókkal törődjünk és ne a földiekkel, hiszen ez is annak a jele, hogy Krisztussal együtt új életre támadtunk fel. Egyre inkább lebilincsel bennünket az, amiről Jézus beszélt: *“Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra?”* (Jn 14:2) A mi realitásunkat sokkal inkább ez a tény kell, hogy betöltse - Jézus munkálkodik, helyet készít, ott lesz a mi otthonunk, hajlékunk és teljes megnyugvásunk. A tanítványok akkor azért nyugtalankodtak, mert nekik más terveik és elképzeléseik voltak Jézussal. Ma is ugyanaz a helyzet: azért nyugtalankodunk, mert a mi prioritásaink szerteágazóak, mert sokféle terveink és elképzeléseink vannak, mert az idők jeleiben akadályokat látunk. Frusztrál, amikor azt tapasztaljuk, hogy a kontroll kicsúszik a mi kezünk közül, “rendezett” életünk pedig felkavarodik. Ha Jézusban vagyunk, akkor benne nem fogunk csalódní, megbotránkozni, még a koronavírus idején sem. Ha Jézus áthúzza terveinket és elképzeléseinket, alázkodjunk meg, és töretlen hittel bízzunk benne, mert Ő sohasem téved!

“És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.” (Jn 14:3) Nekünk ezt kell várnunk, erőt ebből a tudatból kell merítenünk, munkatervünket ennek alapján kell felépítenünk, ezért nyugtalankodás helyett megvan minden okunk arra, hogy reménykedjünk és örvendezzünk! Jézus otthon van, az Atyánál van, de mi még nem érkeztünk haza. Ez még nem a mi otthonunk, ezért **életünk tragédiája nem az lesz, ha az itteni terveink nem fognak megvalósulni, hanem az, ha az Isten országát nem fogjuk meglátni.** Bizonyára sokszor ez a kettő van bennünk: jól érezzük itt magunkat, de tudjuk, hogy Jézusnak az a vágya, hogy ott legyünk mi is, ahol ő van. Ez a vágy kell, hogy letisztuljon és megerősödjön bennünk; így kell, hogy lelki látást nyerjünk, és a Szentléleknek nagyobb és nagyobb teret biztosítsunk, és így válunk hatékonyá és gyümölcsözővé földi tartózkodásunk hátralevő részében.

Ha most ténylegesen tudjuk ünnepelni Jézusnak a mennybemenetelét, akkor ténylegesen fogunk ünnepelni majd Jézus visszajövetelekor is! Hogy van ez nálad?

Deák Zsolt

EUNIKÉ, A PÉLDAMUTATÓ ÉDESANYA

Milyen jó, hogy az emberiség szentel legalább évente egy napot az anyák számára, melyet szinte mindenütt megünnepelnek a világon. Hiszen érdemes tisztelgetnünk, szeretetünket és megbecsülésünket kifejeznünk az édesanyák felé, akik nemcsak az anyaság kiváltságos állapotát élhetik át, hanem készek az anyasággal járó kötelességeket is felvállalni.

Hívó keresztyénként anyák napján Istennek adunk hálát minden egyes édesanyáért, és arra kérjük az Urat, hogy sok erővel, jó egészséggel és nagyon sok türelemmel ajándékozza meg az édesanyákat.

A Szentírást lapozgatva nagyon sok édesanya élete tárul elénk. Vannak köztük, akikről bővebben ír a Biblia, vannak „nevesincs” édesanyák, akikről mégis említést tesz Isten igéje, és olyanok is, akiknek ismerjük nevét, de életükről mégis nagyon keveset olvashatunk. Ilyen *Eunike* is, *Timóteus* édesanyja. Ki is volt ő valójában?

Zsidó hagyomány szerint nevelt kislány

Pál apostol említi meg *Eunike* nevét, a *Timóteus*hoz írt 2. levél 1. részében,

amikor megszólítja ifjú munkatársát: „...és könnyeidre emlékezve látni kívánlak, hogy öröm töltsön el. Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszbán és anyádban, *Eunike*ben lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan.” (2Tim 1,4-5) Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyvből tudjuk, hogy *Eunike* „hívó zsidó asszony” volt. Görög neve ellenére (melynek jelentése *jó győzelem* illetve *diadalmas*) mégiscsak zsidó, aki a diaszpórában nőtt fel, és zsidó nevelésben részesült. A zsidó családban a nevelés az apa és az anya közös feladata volt, mégis a gyermekek nevelését elsősorban az anyák végezték. A lányok neveléséről teljesen az édesanyák gondoskodtak mindaddig, amíg csak férjhez nem mentek. *Eunike* neveléséről tehát édesanyja, *Loisz* gondoskodott: fel kellett készítenie az Isten szerinti feleség szerepére.

Ugyanakkor a hitbéli és erkölcsi nevelés elsősorban az apára hárult. Nem tudunk semmit *Eunike* apjáról, de hisszük, hogy *Eunike* gyermekként megkapta a megfelelő hitbéli nevelést, melyet később ő is átadott fiának, *Timóteus*nak.

Vegyesházasságban élő feleség

Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyvből tudjuk, hogy *Timóteus* apja görög volt, tehát pogány, és ezért az újszülött *Timóteus*t nem is metélték körül a nyolcadik napon. Vajon mi készítetett egy hitű zsidó lányt, hogy egy görög férfihoz menjen feleségül? Igaz, hogy valószínűleg nem Izrael földjén nőtt fel, hanem a diaszpórában, a kis-ázsiai Likaónia tartományban, ahol a görög kultúra és műveltség hatása sokkal erősebb volt, még a zsidókra nézve is. Tény azonban, hogy a zsidó-pogány vegyes házasság zsidó szempontból nem volt megengedett.

Ma is vannak, akik vegyes házasságban élnek: vagy azért, mert hívőként hitetlenekkel kötöttek házasságot, vagy mert házasságuk alatt hívőkké váltak, házastársuk pedig még nem. Milyen jó azonban, ha egy vegyes házasságban élő hívő fél élete példa házastársa és gyermekei számára. Milyen szép, amikor egy vegyesházasságban élő hívő édesanya gyermekét (vagy gyermekeit) hitben neveli és hitre-jutásra segíti. *Eunike* is megértette, hogy az ő feladata *Timóteus*t hitben nevelni, az ő feladata megismertetni vele az ószövetségi szent írásokat. A hitetlen édesapa ezt nem vehette el. *Eunike* azonban megértette,

hogy Isten rábízott egy fiút, és neki kell megmutatnia ennek a fiúnak az Istenhez vezető utat.

Őszinte hitű édesanya

Nyilvánvalóan *Eunike* mielőtt keresztyénné lett, nem tudhatta azt, hogy *Timóteus* később Jézus Krisztus szolgája lesz. Bizonyára nem volt ilyen jellegű terve a gyermekével. Ő egyszerűen csak hűségesen, hitben élt, és így nevelte a gyermekét.

Szüleink és otthonunk meghatározó szerepet töltenek be neveltetésünkben. Az igazán jó életrajzok sohasem az illetővel, hanem szüleivel, sőt nagyszüleiével kezdődnek. Természetesen az is igaz, hogy senki sem öröközheti szülei hitét úgy, ahogyan például arconásait, vagy természetét öröklő, de a szülők tanításai, életpéldája és imádságai segíthetik gyermeküket a hitre-jutásban.

Még mielőtt Krisztust elfogadta volna, *Eunike* istenfélő zsidó asszonyként már tanította *Timóteus*t az Ószövetség megismerésére, úgyhogy „*gyermekesgétől*” fogva ismerte a „*szent írásokat*” (2Tim 3,15). Kálvin nem kevés derűvel jegyezte meg kommentárjában, hogy *Timóteus* „*az istenfélelmet már az anyatejjel magába szívhatta*”. *Timóteus* neve egyébként azt jelenti, hogy *istenfélő*. Az egészen kicsi gyermekeket valahogy úgy kell igével táplálni, mint ahogyan az édesanya szoptatja a gyermekét. Ő megeszi a táplálékot, és abból lesz a gyermek számára alkalmas táplálék, amely aztán meg is védi őt hónapokig mindenféle betegségtől. A szülő táplálkozik az igéből, aztán úgy él, úgy mosolyog, úgy simogat, úgy szólal meg, hogy az valamilyen módon Istenre mutat. Így nőhetett fel *Timóteus* is, a pogány világ és a bálványimádó környezet ellenére is. Ott van szépen elkészítve, alkalmasan a szolgálatra. Nem mintha erre nevelték volna, hiszen a szülei még nem voltak keresztyének, az édesanyja sem, a nagymama sem. De istenhívő, igazhitű emberek voltak, az ószövetségi gyökerekből táplálkoztak.

Mit hallott *Timóteus* az édesanyjától és a nagymájától? Igét. Mit látott? Pál apostol azt írja *Timóteus*nak: „*Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszbán és anyádban, Eunikeben lakott*”. *Timóteus* édesanyja és nagymamája nem csupán megjátszották, hogy ők hívők. Az ő keresztyénségük nem színészkedés volt csupán. Az ő hitük őszinte, színleléstől mentes volt. Lehetőséges, hogy mindhárman: *Loisz*, *Eunike* és *Timóteus* is Pál igehirdetésére tér-

tek meg, amikor *Lisztrában* hirdette az evangéliumot. Az is lehet, hogy előbb a nagymama és az édesanya tért meg, és az ő példamutató hívő életüket látva lett Krisztus követője Timóteus. Mindenképp igaz, hogy a nagymama és az édesanya képmutatástól mentes hite hatással volt a fiúra. Timóteus tehát nem csak ígét hallott, hanem igeszerű életet látott az édesanyjától, meg a nagymamájától. Ez főleg kicsi gyermekeknek sokszor többet jelent, mint amit hallanak. Sokkal érdekesebb és meggyőzőbb számukra az, amit látnak, mint amit hallanak. Ha pedig a mondanivalónk eltér attól, amit látnak az életünket figyelve, akkor jaj nekünk. Akkor teljesen hitelét veszítheti az, amit mondunk. Gondolkodjunk el azon, hogy nincs-e szakadék a szavaink és tetteink között? Gondolkodjunk azon, hogy nem öljük-e meg gyermekeink szívében a Krisztus-képet, a kibontakozó új életet, ha mást mondunk, mint amit látnak.

Isten áldjon meg minden hívő édesanyát, nagymamát és szülőt, hogy képmutatás nélküli hittel nevelhesse azokat a gyermekeket, akiket ajándékba kaptak Istentől! Ugyanakkor Isten áldjon meg minden hívő családban nevelkedő, vagy hívő édesanyával rendelkező gyermeket, hogy Krisztus követőjévé váljon a hiteles példamutatás hatására!

Horváth Ferenc lp.

**Ha jó az este, leszáll a csillag,
A gyermeksereg a kertbe ballag,
Csokorba gyűjti a dupla szegfűt,
Tanulja buzgón az új köszöntőt.**

**Anyám, te édes, anyám, te drága,
Tied legyen mind a kert virága.
Tied a szívem, tied a csókom,
Teérted hálát imámba mondok.**

„Amikor Jézus meglátta ott állni anyját, és azt a tanítványt, akit szeretett, így szólt az anyához: „Asszony, ime, a te fiad!” Azután így szólt a tanítványhoz: „Ime, a te anyád!” És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány.” János 19,26-27

Jézus számára nem ismeretlen a gyermek-szülő kapcsolat, ezért ajánlotta szeretett tanítványát, Jánost, Máriának az anyai szeretet gyakorlására. Jánosnak meg az lett a dolga, hogy Máriáról idős korában is gondoskodjon. Hogy ez a kapcsolat mennyire pótolta az igazi gyermeki és anyai szeretetet, azt nem tudjuk, de azt igen, hogy Jézussal is a szeretet mondatta ezeket.

Isten akarata szerint, minden normális esetben egy gyermeknek kell, hogy legyen szeretett édesanyja. Sajnos, tudjuk azt is, hogy vannak nők, akik két dologért mindent megtesznek: az egyik, hogy legyen, a másik, hogy ne legyen gyereke.

Az én szüleim kapcsolatát mindkét szülői oldalról ellenezték, de ezt a fiatalok figyelmen kívül hagyták. Ők összeházasodtak - minden segítség és támogatás nélkül. Apám a falun kívül kapott munkát. Anyám otthon végezte a háztartással járó tevékenységeket. Egy év múlva megszülettem. Édesanyám a szülés után se kapott támogatást vagy segítséget. A rengeteg munkát betegen is ellátta, de a szervezete nagyon legyengült. Belső vérzése volt. Amikor kórházba került, azt mondták az orvosok, hogy már nem tudnak rajta segíteni. Közben engem az anyai nagyszüleim magukhoz vettek. Anyámat a kórház kiadta, ő hazakerült, de néhány hét múlva meghalt.

Az anyai nagyszüleim engem kidobtak az utcára. Az apai nagymamám vett gondozásba. Apám ebben a reménytelen helyzetben nagyon el volt keseredve. Átellenben, az utcánk másik oldalán lakott egy baptista család, akiknél a *derecskei baptisták* minden hónapban az udvaron tartottak missziós istentiszteletet. Kinyitották erre a nagykaput, egy asztalt leterítettek fehér abrosszal, és onnan hirdették az ígét. Az asztal körül székeket és padokat helyeztek el a hallgatóság számára. Egy órával a kezdés előtt a környékbeli összevont fúvós zenekar megkezdte a hívogató programját. Apám a kapuoszlopnak támaszkodva, szomorúan figyelte az eseményeket. Többen is odamentek hozzá, megkérdezték tőle: mi a baj, miben lehetnek a segítségére? Ez az őszinte érdeklődés nagyon jól esett neki. Néhány hét múlva arra kérte a gyülekezetet, hogy az ő udvarán tartsák az összejövetelt, mert az ilyen célra még alkalmasabb hely. Néhány hónap múlva Apám is csatlakozott a baptistákhoz.

A lelkipásztor felajánlotta, hogy bemutat neki egy lányt, aki férjhez menne. Apám a bemutatást megköszönte és elfogadta. Megtetszettek egymásnak, és megegyeztek a házasságkötés időpontjában. Közben persze szóba jött az is, hogy Apámnak van egy kétéves fia is, mármint én. A leendő feleség vállalta, hogy az árva gyermeket tisztességesen felneveli.

Így jutottam az összevisszaságból egy szerető Anya karjaiba. A házasságkötésük után egy évvel megszületett a húgom, majd négy év múlva az öcsém. Élünk boldogan, szeretjük egymást és az Édesanyánkat. A „mostoha” szót én

nem ismertem, nem tudtam, hogy mi az. Nyolc éveske lehettem, amikor az osztálytársaim valami rendellenességet vettek észre körülöttem. Kifogásolták, hogy nekem három nagymamám van, nekik meg csak kettő. Megérdeklődtem, hogy hogyan lehet ez? Azt mondták, hogy a mostani Anyám nem az igazi, hanem „mostoha”. En nem tudtam, ki az az „igazi”, mert hat hónapos voltam csak, amikor az Édesanyám meghalt. Nem tudtam róla semmit. Mit kezdjek most ezzel az Anyámmal, akit úgy szeretek, mint az igazi Édesanyámat?

Anyák napján mindig felvetődik bennem a kérdés: hogyan szerethetném még Anyámnál is jobban az „igazi” Édesanyámat? Isteni kegyelem, hogy nekem két Édesanya adatott. Őszintén bevallom, én ritka rossz gyerek voltam, sokszor ki is kaptam, de soha nem éreztem, hogy azért kapok többet ki, mert én mostoha gyerek vagyok. Természetesen ez a megjegyzés a nyolc éves korom utánra vonatkozik.

Elnézést kérek, hogy ennyi mindent összehordtam ezen az Anyák napján. Ilyenkor felelevenednek bennem is az emlékek, eszembe jutnak történetek, amikről így öregemberként is azt mondom, hogy az életem legfontosabb eseményei voltak. Nem is akarnám ezeket elfelejteni, vagy az emlékeimből törölni.

Nem utolsó sorban, hálás vagyok Istennek, hogy az én összevisszaságosan kezdődő életemet Ő csodálatosan rendezte. Megáldott 87 évvel, és épp ezen a héten érkezünk házasságunk 60.-dik évfordulójához is *Pirivel*. Külön áldás a két gyerek, a hat unoka és a három dédunoka, de tudom, Isten kegyelméből még ezeknél is több vár ránk.

Imádkozunk:

Hálát adunk, Urunk, az édesanyákért, akikre igen fontos feladatot bízál testi és lelki értelemben egyaránt, hiszen ők vannak a család tengelyében. Ők tanítják meg a gyerekeket énekelni, imádkozni és szeretettel viselkedni a testvéreikkel. Folyamatosan végzik a sok, nem látványos munkát gyermekeik és a család érdekében. Különösen megnőtt most a dolguk, a járvány miatt, amikor négy fal közé zártan próbálunk normálisan élni. Nem egyszerű dolog ez, sem a gyerekeknek sem az édesanyáknak. Több mozgásteret szeretnék még én is, a Te öreg gyermeked. Ide és ezekhez kérjük most Urunk a segítségedet. Könyörgünk, vigyázz ránk, hogy a családjainkban a szeretet és a békesség megmaradjon, amiket mi egyébként is Tőled remélünk - koronavírus ide vagy oda. Amen

Kövesdi Imre (Wesselényi utca)

MELBOURNE, AU

Horváth Ferenc lp.

Események a Dél Keresztje alatt

Jónéhány hónap elteltével jelentkezem újra, hogy gyülekezeti életünk néhány régebbi eseményébe adjak betekintést. Voltak gyülekezetünkben olyan örömteli események, melyekről elmaradt a beszámoló, mivel a próbák, nehézségek és halálesetek háttérbe szorították ezen eseményekről a tájékoztatást. Ezen kívül az ausztráliai bozóttüzekről is szeretnék hírt adni, különös tekintettel arra, hogy mi, baptisták, milyen választ adtunk a tüzek károsultjai számára.

GYERMEKBEMUTATÁSOK

Az elmúlt években három gyermekbemutatói istentiszteletet is tarthattunk. Mindhárom alkalommal olyan szülők hozták el gyermeküket gyülekezetünkbe, akik egyébként nem tagjai gyülekezeti közösségünknek. A nagyszülők azonban rendszeres látogatói istentiszteleteinknek, ezért fontosnak látták, hogy a kisgyermekéért hálát adjunk az Úrnak és imádkozzunk értük és családjaikért, a gyülekezet testvériségével együtt.

2017. szeptember 24-én *Bartus Tamás és felesége, Mária* hozták el másodszülött fiukat, **Mártont** azzal a céllal, hogy hálát adjunk az Úrnak, és imádkozzunk a gyermekért és az egész családért.

Bartus Márton bemutatása

Egy hónap múlva, november 26-án **Kozsik Attilát** hozták el szülei gyülekezetünkbe, hogy imádságos szívvel mutassuk őt be az Úr jelenlétében. Mivel az édesanya nem ért magyarul, az istentisztelet magyarul és angolul zajlott.

Kozsik Attila (felső kép) és Vanessa Brglez bemutatása

Az elmúlt év áprilisában újabb gyermekbemutató volt gyülekezetünkben. A szülőkkel – *Helena és Robert Brglezzel*, akiknek nagyobbik kislányát is gyülekezetünkben mutattuk be – már korábban terveztük a gyermekbemutatói istentiszteletet, ám a porckorongsérvem közbeszólt, így néhány hónapot várnunk kellett, amíg fájdalmaim enyhültek és újból lábra tudtam állni. A gyermekbemutatóra végül 2019. április 28-án került sor, amikor **Vanessa Brglezért**, Helena és Robert második gyermekéért adtunk hálát Istennek. Az istentisztelet ez alkalommal is két nyelven zajlott. Mindhárom alkalommal szólt az igei tanítás, főleg a szülőknek, de a gyülekezet egészének is, arról, hogy Isten ajándéka a gyermek és szülőnek lenni nagy kiváltság, ugyanakkor nagy felelősséget is jelent. Az istentisztelet befejeztével szeretetvendégséget tartottunk, ahol lehetőség volt a további beszélgetésre és ismerkedésre.

SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

Gyülekezetünknek alkalma volt ez év elején arra is, hogy pénzübeli segítséget nyújtson a szükségben lévőknek. Azokról van szó, akik az ausztráliai bozót-tüzek károsultjai lettek, főleg Victoria állam területén. Köztudomású ugyanis, hiszen a világsajtót is bejárta a hír, hogy már az elmúlt év szeptemberétől-októberétől kezdődően kiterjedt **bozót- és erdőtüzek pusztítottak Ausztrália dél-keleti területein.**

Voltak, akik a zöldeket hibáztatták a hónapokig tartó erdőtüzek miatt, azt hangoztatva, hogy az ő politikájuk a kontrollált égetés ellen szól. Mivel Ausztráliában csak a magasabb hegyeken van hó az itteni tél folyamán, (júniustól augusztusig), az ország többi részén nincs téli hótakaró, amely elősegítené a száraz avar lebomlását. Ezért szokták a felvigyázott égetést gyakorolni a tűzoltók, amelyet a bennszülött őslakosok évezredek óta hatékonyan végeztek. A szakértők viszont a száraz és meleg nyári időjárást okolták a tüzek kialakulásáért. Ennek eredményeként január elején *Új-Dél Wales* és *Victoria* állam határán egy 500 ezer hektáros gátúzfészekké egyesült az addigi három nagy, különálló tűzfészek. A bozótűz olyan méreteket öltött, hogy saját időjárást generált: a füstviharfelhőkből nem annyira csapadék hullott, hanem szél keletkezett, amely csak rontott a helyzeten.

A tüzekben egymilliárd állat pusztulhatott el és egyes fajok a kihalás szélére sodródhattak. A tüzekben mintegy 30 ember halt meg, 2000 lakóház semmisült meg és több százezren kényszerültek lakóhelyük elhagyására. Az erdőtüzek füstje olykor beborította a dél-keleti partvidék nagyvárosait. Januárban több alkalommal *Melbourne*-ben is rekordmagas volt a légszennyezettség. A füstöt nemcsak Új-Zélandon lehetett érezni, hanem még a dél-amerikai Chilében is.

A tüzek elleni küzdelemben még a hadsereg eszközeit, hadihajóit és repülőgépeit is bevetették. Végül a kiadós csapadék következtében is, március folyamán már sikerült a tűzoltóknak a legtöbb tűzfészket ellenőrzés alá venniük.

A *Victorai Baptista Szövetség (Baptist Union of Victoria, BUV)* felhívással fordult január elején baptista gyülekezetek testvériségéhez. Arra kértek bennünket, hogy imádkozzunk a tüzek megfékezéséért, a tűzoltókért, illetve a bozótűzek károsultjaiért, a gyászolókéért, akik a tűzvészben veszítették hozzátartozóikat. Ugyanakkor a BUV felkérte a gyülekezeteket pénzübeli segítségnyújtásra is. Hálás vagyok, hogy gyülekezetünk tagjai is örömmel adakoztak erre a célra, így kicsiny közösségünk is részt vehetett a károsultak pénzübeli megsegítésében. Tovább imádkozunk mindazokért, akiket e katasztrófa valamilyen formában érintett, hogy nehézségeikkel tudjanak az Úrhoz fordulni, és tapasztalhassák meg az Úr kegyelmét és szeretetét még a bajban is.

Horváth Ferenc

A Férfiszövetség imaestje elnök: Huli Sándor lp.

"Az Úr meghall imát, jóvalta ez, nem érdem..." Bizonyágtétel az első online Szövetségi férfi imaesttel kapcsolatosan.

Rendkívüli idöket élünk, s talán mindannyian tapasztaltuk már, milyen különleges gonddal figyel ránk Mennyei Atyánk ezekben a napokban is. Nekünk pedig több időnk van elcsendesedésre, imádságra, Megváltónkkal való beszélgetésre.

Miközben az Úr kimozdított bennünket a komfort zónánkból, új kapukat is nyitott számunkra a misszióban. Ennek részeként született meg az a gondolat, hogy jó lenne, ha a szövetségünk férfiai, kihasználva a technika lehetőségeit, időről-időre összegyűlhetnének együtt imádkozni, egymást erősíteni, és megosztani a terheket, gondolatokat.

atallal és egy segítővel együtt tanulmányozzuk hitünk alapjait. Alkalmainkat általában úgy szoktuk befejezni, hogy egymásért imádkozunk. A Férfi Imaest előtti vasárnap elmondtam annak a törekvőnek, aki épp értem imádkozott akkor, hogy izgatottan várom a másnapi imaestet, de némi aggodás is van bennem, mert az Internet kapcsolatom az utóbbi napokban gyengélkedett.

Megható volt hallanom fiatal testvérem őszinte, gyermeki hittel mondott imádságát értem, külön kiemelve, hogy *az Internetemmel se legyen semmi baj másnap*. Ahogy elbúcsúztunk, és befejeztam az online meetinget, teljesen megszakadt az Internet szolgáltatásom. Felhívtam a customer service-t, de hiába ellenőriztünk újra és újra mindent, úgy tűnt, hogy nálam is, náluk is rendben vannak a beállítások, mégsem működik semmi. Végül, miután minden lehetőséget kipróbáltunk, abba maradtunk, hogy

órával azelőtti imádság, és őszintén kíváncsi voltam, hogyan fogja azt meghallgatni az Úr. Mielőtt elaludtam volna, még egyszer az Úr kezébe helyeztem a másnapi eseményt, és kértem, hogy ne engedje azt meghiusulni a technikai akadály miatt. (Úgy ismerem a kedves törekvőket, hogy ő is folytatta az imádkozást, anélkül, hogy tudott volna a technikai probléma súlyosbodásáról.)

Másnap reggel, amikor felébredtem, az első meglepetés az volt számomra, hogy a körülményekhez képest szokatosan nyugodtan tudtam aludni. A második, hogy amikor ránéztem a modemre láttam, hogy csodálatos módon megjavult és szépen villogott, úgy ahogy kell. Tökéletesen elérhető volt az Internet, nem kellett ellenőrizni a vonalat, sőt az imaest videokonferenciája alatt még a szokásosnál is simábban működött a technika a közel 40 videókapcsolat kezelése közben. (42 résztvevőről tudok.)

Nagyon áldásos estében volt részünk. Köszönöm a férfitestvérek aktív részvételét, imádságát, az építő beszélgetéseket és a jókedvű, bátorító jelenlétet. A távolság ellenére közel érezhettük magunkat egymáshoz és összeforhattunk imában, Megváltónk jelenlétében. Viszont gondoltátok volna kedves testvérek, hogy egy bemerítésre készülő fiatal imájára az Úr csodát tesz azért, hogy az Övéi zavartalanul együtt imádkozhassanak azon az estén? Csodálatosan válaszolt.

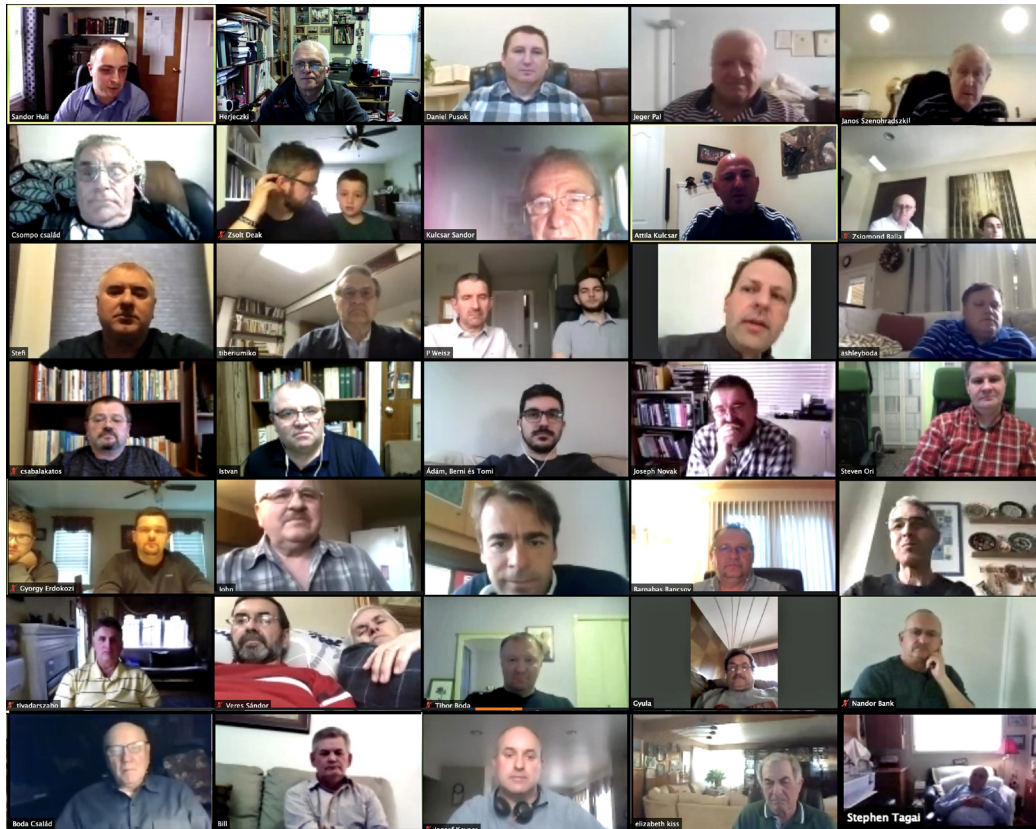
Természetesen folytatni kívánjuk a Férfiszövetség imaestét, mert úgy látjuk, nagy haszna és áldása van ennek gyülekezeteink életére nézve.

Most benneteket kérek kedves olvasók, imádkozzatok azért, hogy minél hamarabb meg tudjuk tartani a bemerítéseket (több gyülekezetben készülünk ilyen alkalomra az Úr kegyelméből), amelyeket a jelenlegi helyzetben halasztanunk kell. Az Úr kezében vannak az idők és az alkalmak is.

Hadd legyen bátorítás számunkra a fenti történet. Tudjuk, hogy *nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének* - Jak 5:13-20

Testvérek, ne lankadjunk az imádságban, még akkor sem, ha pillanatnyilag az ellenkezője látszik kéréseinknek. Az Úrnak van hatalma megadni mindent, betöltve szükségünket, az Ő véghetetlen gazdagsága szerint dicsőséggel, a Krisztus Jézusban. A vége pedig hálaadás kell, hogy legyen. Remélem, teszszük ezt is bőségesen.

Huli Sándor

Az első ilyen imaest április 20-án került megtartásra, Pál apostol igei buzdítása alapján: *"Azt akarom tehát, hogy a férfiak mindenütt tiszta kezeket felemelve imádkozzanak harag és kételkedés nélkül."* - 1Tim 2:8

Előtte azonban különleges imameghallgatásban lehetett részem, amiről Isten iránti hálával szeretnék röviden beszámolni:

Gyülekezetünkben bemerítésre való felkészülés van folyamatban, ahol két fi-

másnap délután kiküldenek valakit, aki ellenőrzi a vonalat, de az sem biztos, hogy segíteni fog. Egyszerűen, nem tudtuk mi lehet a probléma...

Gondolhatjátok, milyen nyugodtan feküdtem le aznap este, tudva hogy másnap egy fontos imaestet kellene vezetnem, ami Internet nélkül alig lehetséges. Tudtam, hogy a technikai lehetőségeim végére értem, hiszen, amit az én oldalamról meg lehetett csinálni, azt megtettem. Eszembe jutott a néhány

STANDING TOGETHER at PENTECOST

2,000 years ago, **PENTECOST** marked the beginning of a truly global church called to reach the nations. As we approach Pentecost this year, our world is truly in need of the hope that only Christ and His church can provide. On Pentecost weekend (May 31 or June 7), would you, your small group, and church join together in a movement of worldwide prayer, praise, and response that helps us stand together with a global church that is suffering?

Together in Worship – Join a virtual worship gathering featuring praise and prayer from around the world on either Friday, May 29, or Saturday, with details at BaptistWorld.org/pentecost

Together in Focus – On Pentecost, remember the global church as a family, small group, or church through a unique prayer, illustration, video, or other focus with free resources available at the link.

Together in Giving – Give personally and ask your church to designate a portion of the offering received on Pentecost to the “*BWA Standing Together Global Response Plan*.” This is a collaborative, worldwide Baptist effort helping the most vulnerable around the world. The BWA has already given more than 100 grants to provide food to those facing starvation, send aid into war-torn areas, assist refugees, and provide hygiene kits where there is limited health care.

I realize that, for many, “*Together in Giving*” may feel difficult. But if every Baptist gave even just a little, there would be an incredible opportunity to collectively help those who are suffering the most. Through the BWA's 100+ emergency grants, people are being impacted in over 60 countries. But the needs remain high. Some experts believe that the Coronavirus will cause 500 million people to take a step back into poverty.

A truly global crisis requires a truly global Baptist family to respond. You are a key part. When we feel as if we cannot change the circumstances, let us grab hold of the Kingdom. Download our “*Standing Together at Pentecost*” resource kit.

This Pentecost, will you answer the call to stand together as a global family united in the Holy Spirit? Would you join this Pentecost movement in prayer, worship, and generosity to reach the nations?

Standing together with you as a global church in God's global mission,

Rev. Elijah M. Brown, PhD
General Secretary & CEO

The Prosperity Gospel in a Time of Plague

By *Russel Moore*

As the entire world faces a public health and economic challenge the likes of which none of us has ever seen, we can, sadly, see the hucksters and grifters of the “prosperity gospel” movement, and their enablers, taking every opportunity, once again, to *destroy lives and enrich themselves*. This ought to matter to every disciple of Jesus Christ, with urgency like never before.

On a broadcast of the *The Jim Bakker Show* last month, the scandal-plagued televangelist hosted *Sherrill Sellman* a “natural health expert” hawking a coronavirus treatment known as Silver Solution. On the show, Bakker's guest said the product “hasn't been tested on this strain of the coronavirus” but on other strains it “has been able to eliminate it within 12 hours.” Sellman added that the product “has been proven by the government that it has the ability to kill every pathogen it has ever been tested on, including SARS and HIV.” Peddling fake treatments to Covid-19 is a *violation of both state and federal law*. The state of Missouri quickly filed a lawsuit against Bakker and his production company, and the organization has stopped selling the solution online.

Kenneth Copeland, standing behind an on-screen banner that read “STANDING AGAINST THE CORONAVIRUS,” instructed viewers to place their hands on the televisions in order to receive their healing. Elsewhere Copeland downplayed concerns about Covid-19, “forget about corona. It's another form of the flu.” And in response to churches not holding services to combat the spread of the virus Copeland said, “I want you in my church. If we have to pass out thermometers. If we find one with a fever, let's get him healed right there.”

The Florida-based pastor, *Rodney Howard-Browne*, posted a video in which he says he has cursed the coronavirus in the name of Jesus, just as he claims to have done to the Zika virus during the outbreak several years ago. In a recent church service, after acknowledging the guidance to avoid shaking hands, he instructed congregants to turn and greet one another. And during the same service Howard-Browne said “we are not stopping anything. I've got news for you. This church will never close. The only time this church will ever close is when the rapture is taking place. This Bible school is open because we are raising up revivalists not pansies.”

Some would dismiss all of this because, they would reason, only the most gullible of people could listen to these Elmer

Gantry types, selling almost-literal snake oil. But this attitude fails to see, first of all, how many people, worldwide, actually do listen to these people. Moreover, this attitude is a kind of social Darwinism, thinking that people gullible enough to fall for such frauds deserve to do so. **This is not the way of Christ.**

We should see an example here of what has always been true. **The prosperity gospel claims for itself the name and authority of Jesus Christ, while hawking a different Christ and a different gospel.** Some so-called evangelicals are willing to accept all of that, sometimes because of the political power or mass appeal of these teachers. **The prosperity gospel, though, is not Christianity, by any definition of the word.** The prosperity gospel is a combination of ancient Canaanite fertility religion with a modern multilevel marketing pyramid scheme. And because these teachers are so media-savvy and attention-grabbing, many people associate their message with the message of Jesus.

These false teachers capitalize on the most vulnerable around the world—the poor, the lonely, the elderly, the sick—using their desperation as leverage to sell them something. **As we can see in this crisis, this leverage can end up getting people sick, overwhelming the medical systems for others, and even killing people. More than that, the prosperity gospel leaves people not just exposed to physical disease, while promising them invulnerability, it also leaves people helpless to the even greater crises of sin and death and judgment.**

Following the guidance issued in response to Covid-19 is not about fear but faith, faith in the one who calls us to consider the needs of others ahead of our own. Those of us who claim the gospel—the real, Christ-anchored, cross-focused gospel—should be the first to love our neighbors enough to keep them from illness and harm and to point them away from the wolves and toward a Good Shepherd.

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

Psalm 46

1 God is our refuge and strength,
an ever-present help in trouble.
2 Therefore we will not fear, though
the earth give way
and the mountains fall into the
heart of the sea,
3 though its waters roar and foam and
the mountains quake with their
surging.
4 There is a river whose streams make
glad the city of God,
the holy place where the Most
High dwells.
5 God is within her, she will not fall;
God will help her at break of day.
6 Nations are in uproar, kingdoms fall;
he lifts his voice, the earth melts.
7 The Lord Almighty is with us;
the God of Jacob is our fortress.
8 Come and see what the Lord has
done,
the desolations he has brought on the
earth.
9 He makes wars cease to the ends
of the earth.
He breaks the bow and shatters
the spear;
he burns the shields with fire.
10 He says, "Be still, and know that
I am God;
I will be exalted among the nations,
I will be exalted in the earth."
11 The Lord Almighty is with us;
the God of Jacob is our fortress.

God gives value to you end to me

I want you to listen very carefully to this juxtaposing of two thoughts now. And it is this: when you think of what it is that Jesus said about *what it means to be human*, you realize the exactitude was so extraordinary because a man comes to him and says to him "is it all right to pay taxes to Caesar?" And what did Jesus say? "Do you have a coin?" The man said, "yes." He said, "Give me the coin." He picked up the coin and looked at the man and said, "Give to Caesar that which belongs to Caesar, but give to God that which belongs to God." The man should have a second question. That question was, "what belongs to God?" He looked at the coin. Whose image? Cesar. Give to Caesar that which belongs to Caesar. Give to God that which belongs to God. The man should have said, "What belongs to God?" Jesus would have said, "Whose image is on you?" **That's the extraordinary reality that God gives value to you end to me.**

Ravi Zacharias

Akin még Isten sem tud segíteni

Szeretnék segíteni, de... emögött talán nem mindig, de gyakran valamiféle kifogás húzódik meg. De vajon elképzelhető az, hogy a segítséget *valami* más teszi lehetetlenné?

Ismertem egy idősebb hölgyet, aki nehezen tudta a portáján a dolgokat rendben tartani, főleg átvitt értelemben. Többször is előfordult, hogy az adósságbehajtók szinte csak egy méternyire voltak az ajtajától, mielőtt tudomást szerezttem volna a problémáról és közbeléphettem volna.

Volt azonban olyan is, hogy tudomást szereztem róla – de segíteni nem tudtam, mégpedig egyetlen oknál fogva: váltig tagadta, hogy neki tartozása lenne. Ahhoz, hogy esetleg törleszteni tudjam helyette, tudnom kellett volna, mennyivel tartozik és kinek. De ha nem mondja meg? Ha nem ismeri be? Ha váltig tagadja? Ilyenkor csak egyvalami marad: tehetetlenül bevárni a következményeket. Hacsak el nem jut oda, hogy beismerje, valóban van tartozása.

Nem így vagyunk gyakran mi is – Istennel szemben? Mindent megtett azért, hogy ki tudja egyenlíteni tartozásunkat, és az Adósságbehajtót távol tartsa portánktól, lelkünkötől. De ehhez az kell, hogy őszintén beismerjük: Igen, Istenem, igazad van. Vétettem ellened, tartozok Neked. Kérlek, engedd el. Köszönöm, hogy elengeded! Köszönöm, hogy már ki is fizetted – csak a magamévá kell tennem – a tartozást is, az elengedést, bocsánatot is! Vagy tehetetlenül kell Istennek lelkünk mellett állnia?

Dallam (klikk): <http://www.hymntime.com/tch/non/hu/e/m/b/e/emberhal.htm>

*Ember, halljad Istened,
Jó hír, mit üzen neked:
„Ismerjed be bűnödöt –
S mit érdemelsz, ne kapd meg,
Még bocsáthassak neked:*

*Megtisztítsam szívedet!”
Bennünk nincsen semmi jó,
Alkotónkhoz mi méltó.
Önző, büszke természet,
Az jellemzi éltünket.
Bűnnek zsoldja a halál!
Erzed is: rászolgáltál.*

*Jóvá tenni bűnödöt,
Ember, neked nem lehet!*

“Our desires make clear what our god is: this world, or God; our name, or his name; our fame, or his fame. Our desires are not what we worship. They are our worship. And what we desire most is our God.” - John Piper

*Mind hiába, mit te adsz,
Mindaz, mit te áldozhatsz.
Drága lelkünk váltása,
Egy-egy lélek záloga!*

*Mit fogsz tenni? – Mit tehetsz?
Tiszta szívű hogy lehetsz?
Hogy újítod meg magad,
Hogy Uradnak szót fogadj?
Magadtól életre kélj,
És többé ne vétkezzél!*

*Szó sincs róla! – Az nem megy!
Egy segíthet itt: csak Egy
vívta ki a győzelmet,
Így szólt: „Elvégeztetett!”
Allta adósságodat:
Törli tartozásodat!*

*Boldog vagy, ha Istened
Nem ró fel már bünt neked!
Jézus meghalt érte,
Jóvá téve vétkeidet:
Higgyél Benne! – így öröm,
Béke részed örökön!*

*„Hajtsd, Uram, hozzám füled,
Mit itt kérek, ó, add meg!
Drága ígéd erre int –
Mondd: ‘Legyen hited szerint!’”
Jézus senkit el nem vet –
Határtalan szeretet!*

Williams Alexanderné
(Ének: Charles Wesley)

PÜNKÖSDI FOHÁSZ

*„És amikor a pünkösd napja eljött,
mindnyájan egyakarattal együtt
voltak.” ApCsel 2,1*

Szentlélek Úristen
adventi lelkülettel
előttd állunk,
várunk!
Kapaszkodunk ígéretedbe,
szívünkben vágy ég
rendületlen.

Várunk, hogy vezess,
várunk, hogy erőt adj,
várunk, hogy vigasztalj!
Igen! Arra várunk, hogy:
ölts magadra,
Szentlélek Úristen,
hogy Benned éljünk!

Urald életünket,
használd lábunkat,
kezünket,
és töltsd be
szívünket erőddel,
pünkösd tüzzel!

Herjeczki Lidia

ÉRTHETETLEN ÉRZELMEINK (2) -- A HARAG

Az előző cikkben a *szomorúságról* írtam bolondul. Most megfordul a szerep, mert most a bolond olvasónak szeretnék írni. Mert a Példabeszédek 29:11 írja: *“Egész indulatát szabadjára eresztí az ostoba...”* A dühös ember, akire igaz hogy azért csapkod és ordibál, mert csapkodott és ordibált, és mivel szégyelli az egészszet, még jobban csapkod és ordibál. Az egész örült kört végül egy fájdalmasan ziháló üres kongás a fejben, ami megállítja, de akkor már késő. Akkor már csendes romhalom, jobb esetben zokogó családtagok, vagy döbönt tekintet fogadja, és a jól ismert érzés, a szégyen. Ismerős? Figyeljük meg, hogy mennyi celebrity-nek elnéznek számos jellemhibát, alkoholizmust, hűtlenséget, gyerekmolesztálást, mindent, csak az indulatos haragot nem. Rögtön elveszted a “coolságot”. A minket körülvevő világ kész az ítélettel. Az indulatos harag a lélek okádása, minden kijön amit el akarunk rejteni, és szembeszaglik velünk. Megvetés és szégyen ismerős társai az eszement embernek. Lehorgasztott fejfel megyünk utunkra. Ki lenne még, aki szóba áll velünk?

A figyelmesen olvasó azonban rögtön érzi, hogy itt *összemosztunk* két különböző dolgot. A haragot mint *érzést* és a haragból fakadó *cselekedeteket*. Ismerjük és szeretjük a mondást *“haragudjatok, de ne vétkezzetek”* (Ef. 4:26). Dühös emberek No 1 igéje. Azonban nagyon nehéz a valóságban ezt a kettőt különválasztani, ami akkor lesz főként nyilvánvaló, ha az érzelem célját megnezzük. Ez ugyanis nem egy passzív érzés, hanem a célja pont ellenkezőleg az, hogy aktivizáljon. Nagyon érdekes az is, amire a fenti “esetleírásban” is utaltam, hogy az indulatos cselekedetek sokszor még több haragot szülnek. C.S. Lewis mondta, hogy a németek először lehet, hogy azért követtek el szörnyűségeket a zsidókon, mert gyűlölték őket, de később már azért gyűlölték őket, mert szörnyűségeket követtek el rajtuk. Mély meglátás ez.

De lehet, van olyan olvasó, aki úgy érzi, hogy ő tud úgy “tisztán” haragudni, mindenfajta csapkodás nélkül. Azoknak emlékeztetőül hadd idézzem ide a haragnak egy csendesebb, valóban sokkal “szebb” és elfogadottabb formáját, a keserűséget. A előző cikkben utaltam már rá, hogy *a keserűség is egyfajta harag*, és lehet hogy csendesebb, azonban ne legyenek illúzióink: sok dolog van ami csendes, és mégis halálos. Nem hiába folytatódik a fentebb idézet Bibliavers így: *“a nap le ne menjen a ti haragotokon”*. A Biblia ráadásul azt is tanítja

a keserűségről, hogy fertőző (Zsidók 12:15). A fűkevesztett indulat ártalmosságát könnyű belátni, de vegyük észre, hogy a keserűség is olyan, mint egy halálos fertőzés.

Ezután a csúnya bevezető után mégis azt a meglepő dolgot állítom, hogy *a harag nem rossz önmagában*, sőt a harag hiánya sok esetben bűn vagy betegség. Elsőre furcsának hathat, hogy *Luther Márton* azt állította, hogy *“amikor haragszom, akkor tudok jól imádkozni és jól prédikálni”*. Ahhoz, hogy ezt a mondatot jól értsük, a haragot kell jobban értenünk.

MI AZ A HARAG?

A harag minden emberi kultúrában jelen van, és a hozzá társuló arckifejezés is mindenütt ugyanaz. Az, hogy Jézus is meg tudott haragudni (Márk 10:14), azt tanítja, hogy a harag nem valami egyetemes félresiklás, hanem az egészséges emberi psziché része. Ha a harag okát keressük, az szinte trivialis. **Azért haragszunk, mert a dolgok nem úgy vannak, ahogy akarjuk.** Liraian fogalmazva a valóság arcul csapja a vágyainkat. Ez kicsit így van mind a három negatív értelemnél, a szomorúságnál, a haragnál és a félelemnél, de talán a harag esetén a legnyilvánvalóbb. A harag oka tehát a valóság és a vágy (vagy ösztön) konfliktusa, és a célja, hogy felkészítsen a harcra. Az idegtudományokban erre a *“harcolj vagy menekülj” (fight or flight)* reakcióként hivatkoznak, és az érzelmi oldalon kívül számos testi és élettani reakcióval társul. A pulzus és a vérnyomás felmegy, a légzés felgyorsul, az izmok megfeszülnek és a pupilla kitágul. Erről a félelem kapcsán még fogok részletebben írni, de könnyű látni, hogy ezek a hirtelen változások mind azt szolgálják, hogy erősebbek és gyorsabbak legyünk tőle, azaz jobban tudjunk harcolni (vagy menekülni, de erről majd legközelebb).

Sigmund Freud szerint sok hasonló konfliktus van az emberi gondolkodás útvesztőiben, és sok nem is tudatosul. Leegyszerűsítve, Freud szerint, minden konfliktus lényege: az ösztöneink - és a “lehetséges” harca; az “akarok valamit vagy valakit” - és a valóság összeütközése. Képmutatónak kellene lenni ahhoz, hogy ezt a megfigyelést tagadjuk. Egy szép nő - aki nem a feleségem, egy sok pénzt ígérő lehetőség - ami nem tisztességes, vagy csak egyszerűen egy kíváncsú sütemény a fogyókúráim közepén: mind egy konfliktus. Aki ezeket sikeresen ki tudja békíteni egy-

mással -Freud ezeket fejlett védekezési mechanizmusoknak hívta-, az egészséges, aki meg nem, az nem.

Ahol már eltér a meglátásunk az az, hogy Freud szerint a harag csupán egy ösztön. Olyan elemi hajtóerő, mint az éhség, szomjúság vagy éppen a szex. Azaz, szerinte a harag sok konfliktus forrása. Például valakire haragszom, de nem árthatok neki. Így érthető, miért mondta, hogy a “civilizáció akkor kezdődött, amikor egy haragos ember először dobott szavakat, kő helyett”.

Meglátásom szerint a harag azonban nem a konfliktus *forrása*, hanem *következménye*. Érdekes, hogy a *puritánok* már jó pár száz évvel Freud előtt rávilágítottak, hogy ezek a nem tudatosuló konfliktusok vannak a bűneink mögött. Ők voltak, akik hangsúlyozták, hogy a problémák gyökere elsősorban nem egy látványos bűn, hanem egy sokszor rejtett konfliktus, a bűn mögötti bűn. Egy “végső” vágy, ami kiteljesülése nélkül az életet értéktelenné tartom, és ezért haragszom a másikkal, de végső soron Istenre. Egy közismert példán keresztül megvilágítva, nem az az elsődleges probléma, hogy szakítottál a fáról, hanem az, amiért szakítottál. Mert ha mélyebbre nézel, meglátod, hogy azért szakítottál, mert nagyobb szeretettel volna lenni. És azért akartál nagyobb lenni, mert nem volt elég amid volt. És azért nem volt elég amid volt, mert nem hittél Istennek. És mert nem hittél, ezért vádoltad Istent, haragudtál Istenre. Ezért érzem úgy, hogy ott tévedett Freud, hogy a harag nem egy ösztön, mint az éhség, dicsóségevágy vagy szex. A harag egy következmény, a harag mögött mindig van egy mélyebb kielégítetlen kíváncsú. Ahogy Jakab apostol is tanította: *“kíváncsú valakit, és nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok; és nincsen semmitek, mert nem kéritek”* (Jakab 4:1-2).

Összefoglalva, a harag az egyik legaktívabb érzelmünk, arra készítet minket, hogy küzdjünk és harcoljunk azért, hogy a dolgok úgy legyenek, ahogy azt a vágyaink diktálják.

NE VESZTEGESD EL A HARAGOT

Ha ez mind igaz, akkor a harag egy különösen értékes *tükör*, mert egyszerre világít rá, hogy *mi a valóság*, és hogy *mik a nélkülözhetetlen vágyaink*.

Háromféleképpen lehet ezt a tükröt elvesztegetni:

folytatás a 12. oldalon

TEHOZZÁD, URAM / UNTO THEE O LORD - 25. Zsoltár

Für Béla 2019

Descant (second time only)

Charles F. Monroe

Unison Tehozzád, Uram,

Tehozzád, Uram, fel-e-me-lem a

fel-e-me-lem a szívem; Tehozzád, Uram,

szívem; Tehozzád, Uram,

felemelem a szívem; én U-

felemelem a szívem; én Is-te-nem,

ram, ben-ned bí-zom Tebenned;

ben-ned bí-zom, ha Te itt vagy velem

repeat ad lib.
el-len-sé-ge-i - men győzők szün-te - len.

repeat ad lib.
el-len-sé-ge-i - men győzők szün-te - len.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: dr. Gergely István (Amerika)
Alelnökök: Papp János (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: Durkó István (Magyarország)

**IMÁDKOZZUNK
EGYMÁSÉRT**

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nagy Csaba lelkipásztorért és munkatársaiért.

2. Taníts meg, Uram, utaidra vigyázní; taníts meg, Uram, utaidra vigyázni.
Kar: Én Istenem, benned bírom - Tebenned - ha Te itt vagy velem, ellenségeim győzők szüntelen.

3. A Te nevedért, Uram, bocsásd meg bűneim; a te nevedért Uram bocsásd meg bűneim! Kar.

4. Ne emlékezz meg, Uram, sok bűnimeimről; ne emlékezz meg Uram sok bűnimeimről! Kar.

5. Tehozzád Uram...

1. A harag hiánya

Lehet, hogy úgy gondoljuk, hogy a harag egy "csúnya" érzés, vagy hogy illet egy szeretetteljes ember nem érez. Am így gondolkodni sem nem helyes, sem nem tanácsos. *Ha szeretünk valakit vagy valamit, akkor haragudni fogunk* - mondta Tim Keller. Ha veszély fenyegeti az öt éves kislányunkat, akkor jogosan lángol fel bennünk az apai harag. Korunk egyik sekélyes megközelítése, amikor a szeretetet szembeállítják a haraggal, mintha ellentétpárok volnának. Pedig sokszor a harag bizonyítja, hogy mennyire szeretünk valamit vagy valakit. Ha a szeretetnek van ellentétpárja, az sokkal inkább a közöny, semmint a harag. Ezért az első kérdés, hogy szoktunk-e haragudni olyan dolgok miatt, amiket szeretnünk kellene. Mert ha nem, akkor vagy nem figyelünk, vagy nem szeretünk. Fellángol-e bennünk a harag, mikor mondjuk igazságtalanság éri az egyik kollégánkat a munkahelyén, vagy mikor drogozó fiatalokat látunk? Mert ha ilyenkor nyugodtak maradunk, az nem a lélek gyümölcse. A harag mindig ott kezdődik, hogy észrevesszük azt, hogy a dolgok nem úgy vannak, ahogy kellene. "Amikor ezt Jézus észrevette, megharagudott, és így szólt hozzájuk..." Márk 10:14 Sokszor csak úgy elmegyünk amellett, hogy az ami "van" és aminek "lennie kéne" nem egyezik; de különös kegyelem, mikor ezt észrevesszük. Ezért mondta Luther, hogy ahhoz, hogy jól imádkozzon, haragudnia kell. *Hogyan tudnánk esedezni azért, hogy a dolgok másképp legyenek, ha csak közönyösen szemlélődnénk?*

Ez el is vezet a második problémához.

2. Amikor bolond módon cselekszünk

Jakab apostol valószínűleg sokat tudott a haragról, mert így írt: "Azért, szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra. Mert ember haragja Isten igazságát nem munkálja." (Jakab 1:19-20) Itt fontos kiegyensúlyozni azt, amit eddig írtam, mert az alapján úgy tűnhet, mintha minden további nélkül arra biztatnám az olvasót, hogy élje ki a haragját. Nem ez a szándékom; sokkal inkább Jakab apostol szavait szeretném én is megerősíteni! A haragot legtöbbször elvesztegetjük, mert túl gyorsan reagálunk. Az érzelmeink rögtön megtalálják az utat a szájhoz, a lábhoz és a kézhez. Ne lepődjünk meg ezen, a harag mindig azt akarja, hogy cselekedj. Ez a dolga. A mi dolgunk pedig az, hogy gondolkodjunk. Higyjétek el, elsősorban magamnak írom ezeket.

Mennyire jó lenne Luthertől eltanulni a harag-imádkozás, vagy a harag-prédikáció reflexet, mert néha jó lenne egy prédikációt elmondani magunknak. Még akkor is, amikor igazunk van, amikor jogos a harag. A fenti Jakab idézet egy "azért"-tel kezdődik, tehát illik megkérdezni, hogy "miért" is? Mert "minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való" (Jakab 1:17). Mert kegyelemből élünk. Mert tombolhatok én naphosszat, az Isten egy szava többet ér, egyetlen cselekedet Istennel többet használ, mint ezer nélküle. Ne vesztegessük el a haragot azzal, hogy bolondok leszünk, mint Nábál.

3. Amikor nem tartunk bűnbánatot

Végezetül pedig: a harag rámutat a bálványainkra. Mert ne legyenek illúzióink, legtöbbször nem jogosan haragszunk, és nem a valósággal van a baj, hanem a vágyainkkal. Minden egyes pillanatban, amikor dühösek leszünk, az tökéletes bepillantást ad a lélek mélység bugyraiba. Ha nem állsz le, és nem kérdezed meg, miért haragszol, akkor elvesztegeted a haragot.

Vegyünk egy egyszerű példát. Mikor legközelebb vezetsz, és a lámpa hirtelen pirosra vált, és egy nagyot csapsz a kormányra, akkor javasolom gondolkozz el azon, hogy most miért is haragszol? Hasonló kérdést tett fel Isten Káinnak is (1 Mózes 4:6). Terápiás kérdés ez, ami azt akarta elérni, hogy Káin gondolkodjon, hogy nem is Ábel miatt haragszik, az csak a felszín. Te sem a piros lámpára haragszol. Ha megválaszoltad, hogy miért haragszol, a következő kérdésed az legyen, amit Isten kérdezett Jónástól: *jogosan haragszol?* Ez annyira fontos kérdés, hogy Isten kétszer is megkérdezte (Jónás 4:4 és 9). Ha nem lassulsz le, hogy feltedd ezeket a kérdéseket, akkor nem csak hogy bolondul fogsz cselekedni, de elvesztegeted, hogy meglásd azokat a rejtett bálványokat, amik ott kuporognak rejtőzködve, és az igazi istenei az életednek. Lehet hogy a bankszámlánk, lehet hogy a családjunk, lehet hogy a karrierünk, lehet hogy az egészségünk, lehet hogy a kényelmünk, lehet hogy az imázsunk, kinek mi. Kevesebb kijózanítóbb "áhitat" van annál, mint amikor végiggondolom egy veszekedés után, hogy most tényleg a gyerekeim bűnére haragudtam, vagy arra, hogy bele-gázoltak egy dédelgetett bálványomba.

Dr. Árgyelán Miklós

FEJEZD BE, VAGY EGÉSZÍTSD KI (És hol van megírva?)

Kérdések *Gerzsenyi Sándor: Bibliai fejtörő című könyvéből* (Pécs, 2004.)

1. Az én lábaimnak szövétneke a te ...
2. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az ...
3. Fűves legelőkön nyugtat engem ...
4. Boldogok, akiknek szívük tiszta ...
5. Bizodalmad legyen az Úrban teljes elmédből ...
6. Mert a mi országunk mennyekben van ...
7. Gyönyörködjél az Úrban ...
8. Taníts minket úgy számlálni ...
9. A hit pedig a reménylett ...
10. Ha pedig küzd is valaki ...
11. Asztalt terítesz nekem ...
12. Mert mindnyájan vétkeztek, és ...
13. Igaz beszéd ez és teljes ...
14. Mert úgy szerette Isten e világot ...
15. Áldott az a férfiú ...
16. Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába ...
17. Azért ha a Fiú megszabadít ...
18. Ez az a nap, amelyet az Úr ...
19. Boldog ember az, aki nem jár ...
20. Mert azért halt meg és ...

JÓEL PRÓFÉTA NYOMÁN

Miféle fegyver szerencsés, midőn bús sáskahad, felhőzve napot, éji gyászt borít ránk délidőn, s varázsol kertből sivatagot?

Élő víz mikor s hogy árad, életre kelteni kiszáradt mezőkön elalélt nyáját? Minden kéz hiába fárad,

erőt merit'ni nincs mivel. Halálos álom borulhat ránk, ha bajba kerülve hallgat a szánk.

Ó, ha nincs ébredés, sírni kell! Szívet szaggatón, míg nem eljő könnyeink kamatja: áldás-eső.

Szilágyi József